

વૈદિક સાહિત્યમાં સોમ

સુમિત પી. ત્રિવેદી

વિદ્યાર્થી, અનુસ્નાતક, સંસ્કૃત, કાંતિગુરુ શ્યામજીકૃષ્ણવર્મા કચ્છ યુનિવર્સિટી, ભૂજ, ભારત
Email – sumittivedi602@gmail.com

સારાંશ :- ઋગ્વેદમાં અલગ-અલગ મંડળમાં અનેક દેવતાઓની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. જેમાં સોમ દેવતાની પણ સ્તુતિ જોવા મળે છે. ઋગ્વેદનું નવમું મંડળ સોમ દેવતા માટે સમર્પિત છે. સોમ દેવતાની સ્તુતિ ઋગ્વેદમાં ભિન્ન-ભિન્ન દ્રષ્ટિએ જોવા મળે છે. લૌકિક દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો સામાન્યપણે સોમ વિશે અવું સાંભળેલું કે જ્યારે યજ્ઞ-યાગાદિ કાર્યો થતાં ત્યારે સોમરસનું પાન કરવામાં આવતું. પણ જ્યારે ઋગ્વેદનો અભ્યાસ કરીએ તો સોમના અન્ય અનેક પર્યાયવાચી શબ્દોનો પ્રયોગ ઋષિઓએ કરેલો છે. જેમ કે સોમ પેય પદાર્થ સ્વરૂપે, સોમ ચંદ્ર સ્વરૂપે, સોમ એક શૂરવીર દેવ સ્વરૂપે, સોમ એક વનસ્પતિ તરીકે વગેરે જેવા વર્ણનો ઋગ્વેદમાં જોવા મળે છે. એટલે સોમ માત્ર એક પેય પદાર્થ ન રહી જતા અન્ય સ્વરૂપે પણ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. ઋગ્વેદમાં ઋષિઓએ કરેલ સોમની અનેક પ્રકારે સ્તુતિનું સંકલન આ શોધપત્રમાં રજૂ કરેલ છે.

ચાવીરૂપ શબ્દો :- વેદ, સાહિત્ય, સોમ.

1. પરિચય :

વૈદિક સાહિત્યમાં ચાર વેદો-વેદાંગો ઉપરાંત બ્રાહ્મણગ્રંથો, આરણ્યકો અને ઉપનિષદો નો સમાવેશ થાય છે. આપણાં સાહિત્યમાં ચાર વેદો અતિ પ્રાચીન ગણાય છે, તેમાં પણ ઋગ્વેદ અતિ પ્રાચીન છે, વૈદિક સાહિત્યના આરંભમાં જ અનેક પ્રાકૃતિક તત્ત્વો જોવા મળે છે. જેને આદિમાનવે ઈશ્વર તરીકે સ્વીકાર્યા અને તેની આરાધના આરંભી. અહીં ઈશ્વર ને માટે દેવ શબ્દ નો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે. દેવ શબ્દ 'દિવ' ધાતુ (યમકવું) એ પરથી બનેલો છે. તેને આધારે દેવ એટલે "ચમકતો પદાર્થ" અથવા "તેજોમય શક્તિ" એવો અર્થ થાય છે. આ રીતે વિચારતા પ્રાચીન ઋષિમુનિઓ ને જ્યાં જ્યાં ચૈતન્ય દેખાયું ત્યાં ઈશ્વર ની કલ્પના કરી. તેમનું માનવ જેવું સ્વરૂપ કલ્પવામાં આવ્યું. તેમણે પ્રસન્ન કરવા માટે વિવિધ સ્તુતિઓ, પ્રાર્થનાઓ અને યજ્ઞો કરવામાં આવતા. આમ, ધીમે-ધીમે દેવતાઓની સંખ્યા વધતી ગઈ. આપણે જ્યારે નિરુક્તમાં દ્રષ્ટિ કરીએ તો યાસ્ક ના મતે ત્રણ પ્રકારના દેવતાઓ છે.

તિસ્ર: એવ દેવતા: इति नैरुक्ता: |
अग्नि: पृथिवीस्थान: | वयुर्वाइन्द्रोवाअन्तरिक्षस्थान: |
सुर्योदयुस्थान: ||

નિરુક્ત (૫-ખંડ / ૭-અધ્યાય)

જ્યારે ઋગ્વેદમાં સ્તુતિ કરવાના અર્થમાં દ્રષ્ટિ કરીએ તો અનેક દેવોની સ્તુતિ થયેલ છે. પરંતુ તેમાં ઇન્દ્ર, સોમ અને અગ્નિ ને વધુ લોકપ્રિય દેવ કહેવા પડે. ત્યારે આપણે વૈદિક સાહિત્યમાં સોમ નું શું મહત્વ છે એના વિષે ચર્ચા કરીએ.

2. સોમના પર્યાયવાચી શબ્દો :

મધ સાથે મિશ્રિત કરી પીવામાં આવતું હોવાથી સોમને પ્રાય: મધુ અથવા મધુરસ પણ કહેવાય છે પણ આ શબ્દ આકાશીય સોમ અથવા અમૃતને વિશેષ રૂપથી સૂચિત કરે છે. "અમૃત" શબ્દ પણ સોમનો પર્યાયવાચી શબ્દ છે. અનેક સ્થાનોમાં સોમરસનું પાન કરીને અમર થઈ જવાનો ઉલ્લેખ જોવા મળે છે. સોમ માટે દૂધને ધોતિત કરતો "પીયુષ" શબ્દ પણ પ્રયોજવામાં આવ્યો છે. "ઈન્દુ" શબ્દ પણ સોમનો પર્યાયવાચી શબ્દ છે. જે ચંદ્ર સાથે તાદાત્મ્ય ધરાવે છે.

3. સોમ એક પેય પદાર્થ :

સોમ એક વિશેષ પ્રકારની લતામાંથી કાઢવામાં આવતો એક આનંદદાયક, સ્ફૂર્તિદાયક અને બલવર્ધક પેય પદાર્થ છે. દેવોને આપવામાં આવતા દ્રવ્યોમાં સોમનું એક સર્વોત્કૃષ્ટ સ્થાન હતું. સોમયાગનું વૈદિક કર્મકાંડ માં ખૂબ જ મહત્વ છે. આ યાગોમાં ત્રણવાર અર્થાત પ્રાત: , મધ્યાહન અને સાયં આ ત્રણેય સમયે સોમનું સેવન કરવામાં આવતું હતું. ઇન્દ્રને સોમ ખૂબ જ પ્રિય છે.

વૈદિક આર્યો તે સોમ માં દૂધ અને મધનું મિશ્રણ કરી દેવતાઓને અર્પણ કરતાં. ત્યારબાદ પોતે પણ સેવન કરતાં. ઋગ્વેદમાં તો વિશેષ રૂપથી કેટલીક ઋચાઓમાં સોમરસ બનાવવાની અને પીવાની વિધિનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. સોમરસ નો ઉપયોગ વિશેષ રૂપે દેવતાઓ માટે કરવામાં આવતો હતો. એટલા માટે દેવતાઓનું મુખ્ય પેય હોય તો એ સોમરસ છે. યજ્ઞનાં આયોજનમાં પણ સોમરસનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે. એવું પણ કહેવામાં આવે છે કે પ્રાચીનકાળમાં ઋષિ-મુનિઓ યજ્ઞમાં સોમરસ ની આહુતિ પણ આપતા હતા.

“ઋગ્વેદની અંદર મળતી ઉપરોક્ત માહિતી અનુસાર સોમ એક અમૃતમય પેય પદાર્થ છે એવું આપણે કહી શકીએ”.

4. સોમની ઉત્પત્તિ અને તેનું પૃથ્વી પર અવરોહણ :-

ઋગ્વેદના દસમા મંડળનાં ૩૫ માં સૂક્તના પહેલા ઋચામાં એવું કહ્યું છે કે,

“ સોમસ્યેવ મૌજવતસ્ય મક્ષોવિભીદકો જાગૃર્વિર્મહ્યમચ્છાન્ ” ૧૦-૩૫-૧

અર્થાત સોમ ‘મુજવત’પર્વત પર ઉત્પન્ન થાય છે. ઋગ્વેદના ૯ માં મંડળના ૮૬ સૂક્તના ૧૫ મી ઋચા પ્રમાણે સોમનો વાસ આકાશ માં છે

“પદં યદસ્યપરમેવ્યોમન્” ૯૧/૮૬/

તે આકાશ માં રહેલા સોમને ‘શ્યેન’ નામના પક્ષીએ પૃથ્વી પર લાવ્યો, જે શ્યેન તીવ્ર વેગથી ઉડવાવાળું અને સુંદર પાંખોથી યુક્ત છે. તેવું વર્ણન ઋગ્વેદના ૫ માં મંડળના ૪૫ માં સૂક્તમાં નવમી ઋચાઓમાં જોઈ શકીએ છીએ.

“ રઘુઃ શ્યેનપતયદન્થો અચ્છાયુવા કવિર્દીઘદ ગોષુ ગચ્છન્ ” ૫-૪૫-૧

એ શ્યેન નામના પક્ષીનો ઉલ્લેખ નવમા મંડળ માં પણ જોવા મળે છે.

“શ્યેનો યદન્થોઅભરત્ પરાવતઃ” ૯૬/૬૮/

આઠ માં મંડળના ૧૦૦ માં સૂક્તની ૮ મી ઋચામાં એવું કહ્યું છે કે સંપૂર્ણ શ્યેન પક્ષી દ્વારા ઇન્દ્રને માટે સોમને પૃથ્વી પર લાવવામાં આવ્યો.

“ મનોજવા અયમાન આયસી મતરત્પુરમ્ ।

દિવં સુપર્ણો ગત્વાય સોમં વજ્રિણ આભરત્ ।” ઋ ૮૮/૧૦૦/

ઋગ્વેદ ૪૩/૨૭/૪ માં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે શ્યેન આકાશ માં સોમને લઈ ઊડી રહ્યા હતા ત્યારે કૃશાનું નામક એક ધનુર્ધારી એ તેના પર બાણ ચલાવ્યા. જેમાં તેની એક પાંખ કપાઈ ગઈ .

અવ યચ્છયેનો અસ્વની યદધર્ધોર્વિ યદ્ યદિવાત ઉહુઃ પરંધિમ્ ”

સૃજદ્ યદસ્મા અવહ ક્ષિપજ્યાં કૃશાનુરસ્તા મનસા ભુરણ્યન્ ।

અન્તઃ પતત્ પતત્રસ્ય પર્ણમ્ અધ યામિનિ પ્રસિતસ્ય તદ્વૈઃ ॥ ઋ ૪૩/૨૭/૪

આમ, ઋગ્વેદની ઋચાઓને પ્રમાણભૂત રાખીને જોઈએ તો સોમનું ઉત્પત્તિ સ્થાન આકાશ છે. અને તેને સુપર્ણ શ્યેન નામના પક્ષીએ આ પૃથ્વી પર પ્રાપ્ય કરાવ્યું. એવી કથા જોવા મળે છે.

5. સોમ એક વનસ્પતિના રૂપમાં:-

ઋગ્વેદના નવમા મંડળના ૧૨ માં સૂક્તની ૭ મી ઋચા માં સોમ ને વનસ્પતિ તરીકે ઓળખાવ્યાં છે.

“નિત્યસ્તોત્રો વનસ્પતિર્ધીનામન્તઃ સર્વર્દુધઃ

હિન્વાનોમાનુષાયુગા ।” ઋ ૯૭/૧૨/

સોમને ઔષધીઓનો સ્વામી તથા રાજા કહેવામાં આવ્યો છે જેમ કે .,

“સોમં નમસ્ય રાજાનં યોજજે વિરુધાંપતિઃ ” ઋ ૯૮૨/૧૧૪/

ઋગ્વેદના પહેલા મંડળના સૂક્ત ૯૧ ની ૨૨ મી ઋચા ને આધારે એવું કહી શકીએ કે સોમ રાજા એ જ બધી વનસ્પતિને ઉત્પન્ન કરી. તેમાં લખ્યું છે કે,

“તવમિમાઔષધીઃ સોમવિશ્વાસત્વમયોઅજનયસત્વગાઃ।” ૧ ઋ/૯૧૨૨/

અર્થાત, સોમત્વમઔષધીઃ અજનયઃ।

“સોમ તમે ઔષધીઓને ઉત્પન્ન કરો છો !”

શતપથ બ્રાહ્મણ માં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે, બધી જ ઔષધીઓ સોમ થી સંબંધિત છે. એ ઔષધીઓનો નહીં બ્રાહ્મણોનો પણ રાજા છે. જેમ

“સોમ અસ્માકં બ્રહ્મણાનાં રાજા ।” ૯/૪૦

ઋગ્વેદમાં સોમને દેવો તથા મનુષ્યોનો રાજા કહ્યો છે.

પવિત્રેભિઃ પવમાનોનૃચક્ષારાજાદેવાનામરુતમર્ત્યાનામા” ૯૨/૨૭/

“આ પ્રમાણે ઋગ્વેદ, શતપથ બ્રાહ્મણ, વજસનેયી સંહિતા અનુસાર પ્રમાણિત થાય છે કે સોમ એક શ્રેષ્ઠ ઔષધિ છે. અને તે ઔષધીઓનો રાજા પણ છે”.

6. સોમનું ચંદ્ર સાથે તાદાત્મ્ય:-

આ પક્ષ સર્વવિદિત છે, કે 'સોમ' તથા 'ઇન્દ્ર' આદિ શબ્દો સંસ્કૃત સાહિત્યમાં ચંદ્રના વાયક છે. પરંતુ આ માદક અને આહ્વાદકારી યજ્ઞીય પેય નું આકાશ માં રહેવા ચંદ્ર મંડળ સાથે તાદાત્મ્ય કેવી રીતે થયું એ આજે પણ કલ્પના નો વિષય રહ્યો છે. મેક્ડોનલ નો મત છે કે ઋગ્વેદ ની કેટલીક ઋચાઓ માં સોમને ભાસ્વર તથા પ્રકાશમાન કહેવાયો છે. તે એક 'બૃહદજ્યોતિ' છે. જે અંધકારના સમૂહને નષ્ટ કરે છે. જેવી રીતે

“અવાકલ્પેષુન: પુમસ્તમાંસિસોમયોધ્યા |” ઋ ૯૭/૯

અર્થાત હે સોમ ! તમે અંધકાર સાથે યુદ્ધ કરી તેને અમારાથી દૂર કરો.

“પવમાનરુતમબ્રુહ્ચ્છુકમજ્યોતિરજીજનત્ |

કૃષ્ણાતમાંસિજંઘનત્ ||” ઋ ૯૨૪/૬૬/

અર્થાત હે સોમ ! તમે “શુક્રમજ્યોતિઅજીજનત્” દેદીપ્યમાન જ્યોતિ ને ઉત્પન્ન કરો. તથા “કૃષ્ણાતમાસિજંઘનત” કાળા અંધકાર ને દૂર કરો.

ઋગ્વેદ માં ૯/૪૧/૫ માં કહેવામા આવ્યું છે કે સોમ પોતાના કિરણોથી ઉષા અને સૂર્યની જેમ પૃથ્વી અને આકાશ ને આપુરીત કરી દે છે. જેમ કે “આ પવસ્વ વિચર્ષણન આ મહી

રોદસી પૂળ |

ઉષા સુર્યા ન રશ્મિભિ:” ||” ઋ ૪૫/૪૧/

ઋગ્વેદના પહેલા મંડળના ૯૧ ના સૂક્તની ૧૬ મી ઋચા માં સોમ માટે કહેવામા આવ્યું છે કે

“આપ્પાયસ્ય સમેતુ તે વિશ્વત: સોમ વૃષ્ણ્યમ્ |

ભવા વાજસ્ય સહથે” ||” ઋ ૧૧૬/ ૯૧/

આ ઋચા માં “આપ્પાયસ્ય” એવા પદનો પ્રયોગ થયો છે. અર્થાત “સોમતવમઆપ્પાયસ્વ” હે સોમ તમે વૃદ્ધિ પામો. જ્યારે ચંદ્ર ની કળાઓની વૃદ્ધિ ને પણ આપ્પાયન કહેવામા આવે છે. આમ, ચંદ્ર અને સોમ બંનેની ક્રિયા માટે એક જ પદ ના પ્રયોગને લીધે સોમ અને ચંદ્ર નું તાદાત્મ્ય જોવા મળે છે.

વૈદિક સાહિત્યમાં સોમ માટે ‘ઇન્દ્રો’ શબ્દ નો ઉપયોગ જોવા મળે છે. ઇન્દ્રાયુન્દ્રોપરિસવઋ ૯ ૧/૧૧૨/જ્યારે સંસ્કૃત આટલે લૌકિક સાહિત્યની અંદર ચંદ્ર માટે ‘ઇન્દ્ર’ શબ્દ નો પ્રયોગ જોવા મળે છે.

ઋગ્વેદના આઠમાં મંડળના ૮૨ માં સૂક્ત ની ૮ મી ઋચામાં તો સોમની તુલના પણ કરવામાં આવી છે.

“યો અપ્સુ ચંદ્રમા ઇવ સોમસશ્વમૂષુ દદશે |

પિબેદસ્ય ત્વમિશિષે” ||” ઋ ૮૮/૮૨/

ઉપરોક્ત પ્રમાણો તથા કારણો જોઈ ચંદ્ર અને સોમ નું તાદાત્મ્ય કરી દેવું એ સ્વભવિક છે એવું પણ બની શકે કે સોમ અને ચંદ્રની ઉભયનિષ્ઠ વિશેષતા ‘ઔષધિપતિત્વ’ ના કારણે પણ તેમનું તાદાત્મ્ય જોવા મળે છે.

ઔષધિઓમાં શ્રેષ્ઠ હોવાના કારણે સોમને ‘વિરુઘાંપતિ’ તથા ઔષધિઓના રાજા કહેવામા આવ્યા છે તથા વૈદિક કાળમાં એવી ધારણા વિદ્યમાન હતી કે સૂર્ય પોતાના પ્રખર તેજ થી ઔષધિઓના રસને સૂકાવી નાખે છે. પણ ચંદ્ર પોતાના શીતળ કિરણો દ્વારા તેને પુષ્ટ કરી અને રસનો સંચાર કરે છે.

સોમ અને ચંદ્રમા ના તાદાત્મ્ય નો સંકેત ઋગ્વેદમાં ઘણા પ્રમાણમા જોવા મળે છે. ઋગ્વેદના દસમા મંડળના ૮૫ માં સૂક્તમાં સૂર્ય ની પુત્રી ઉષા અને સોમના વિવાહ નું વર્ણન જોવા મળે છે. આ સોમ નિશ્ચિત રૂપથી ચંદ્ર જ છે, એવું સાબિત થાય છે પહેલી ઋચા પ્રમાણે સોમ આકાશ માં સ્થિત છે. ‘દિવિસોમોઅધીશ્રીત’ ૧૦/૮૫/૧ બીજી ઋચામાં સોમને નક્ષત્રોની વચ્ચે સ્થિત છે એવું કહે છે ‘અથોનક્ષત્રાણામુપસ્થેસોમઆહિત: ||” તૃતીય ઋચામાં કહેવામા આવ્યું છે કે લોકો ઔષધિને પીસી તેનું પાન કરે છે. અને એ સમજે છે કે અમે સોમનું પાન કરી લીધું પરંતુ જે વાસ્તવિક સોમ છે અને જેના રહસ્ય ને જ્ઞાની લોકો જ જાણે છે તેનું કોઈ પણ પાન કરી શકતું નથી.

“સોમં મન્યેત પપિવાન્ યત્ સંપિષન્તિ ઔષધિમ્ |

સોમં યં બ્રહ્માણો વિદુ: નતસ્યાશ્રાતિ કશ્ચન ||”

આમ, ઋગ્વેદ પ્રમાણે સોમ એક રસ નહીં પણ સોમ એ ચંદ્ર પણ છે ઉપરોક્ત મતો પ્રમાણે સોમ અને ચંદ્ર નું તાદાત્મ્ય સંધાય છે.

7. સોમ એક શૂરવીર દેવ સ્વરૂપે:-

આપણે આગળ જોયું કે સોમ એક અમૃતમય રસ છે સોમને ચંદ્ર સાથે પણ સરખાવ્યો, સોમ એક વનસ્પતિ પણ છે. એક નવી દ્રષ્ટિ એ જોઈ એ તો ઋગ્વેદમાં સોમ એક શૂરવીર દેવ તરીકે પણ જોવામાં આવે છે. સોમને પણ એક આફ્રિતિ આપવામાં આવી છે. સોમ શૂરવીર ની જેમ આયુધો ધારણ કરે છે. જેમ કે, ‘શુરો ન ઘત્ત આયુધા’ ‘ઋ ૯ સોમને ૨/૭૬/ધાવાપૃથ્વીનો ઉત્પાદક કહેવામા આવ્યો છે ‘પ્રહિન્વાનો જનિતા રોદસ્યો’ ઋ ૯ ૨/૧૦/

સોમ વિના ઇંદ્રાદિક દેવો પણ શક્તિહીન બની જાય છે સોમની શક્તિ થી જ ઇન્દ્ર શૌર્ય ના વિવિધ કર્યો કરે છે જેવી રીતે,

“પુષા વિષ્ણુસ્ત્રીણિ સરાંસિ ધાવન્વૃત્રહણં મદિરમંશુ મસ્યૈ “ ઋ ૬૧૧/૧૭/

અર્થાત “ :હે ઇન્દ્ર !તમારી વૃદ્ધિ માટે વિષ્ણુદેવ ત્રણ પાત્રોમાં વૃત્રાસુર ને હણવાની શક્તિ વધારનાર એવા સોમરસને ભરે છે ”. એટલે કે પ્રત્યક્ષ રીતે ઇન્દ્ર ‘ વૃત્રહન્ ’ છે તો પરોક્ષ રીતે સોમ પણ ‘ વૃત્રહન્ ’ છે.

આમ, સોમ પણ એક શૂરવીર દેવ છે એવું ઉપરોક્ત મતાનુસાર કહી શકાય દેવતાના રૂપમાં સોમ નું માનવીકરણ ઓછું છે .લગભગ અગ્નિ અને વાયુ થી પણ ઓછું હશે .સોમના માત્ર એવા જ ગુણોનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે જે બધા જ દેવોમાં સામાન્ય છે.

આમ તો સોમ પર લખવું એ ઘણો મોટો વિષય છે. કારણકે જેના માટે આખું મંડળ સમર્પિત હોય તે ખરેખર સંશોધન નો વિષય બને છે. ઋગ્વેદમાં આપણે દ્રષ્ટિ કરીએ તો સોમ નો ઉલ્લેખ ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારે કરવામાં આવ્યો છે. કેટલીક ઋચાઓમાં સોમ એક પેય પદાર્થ તરીકે જોવા મળે છે તો કેટલીક ઋચાઓમાં સોમ શ્રેષ્ઠ ઔષધિ પુરવાર થાય છે. તો કેટલીક ઋચાઓમાં તેને માનવીકરણની આફતિ આપી અને દેવ તરીકે પૂજવામાં આવ્યા છે.

ઉપરોક્ત પ્રમાણો ને એક દ્રષ્ટિએ જોતાં એવું પ્રમાણિત થાય છે કે વૈદિક કાળની અંદર જેમ અગ્નિ, ઇન્દ્ર વગેરે દેવતાઓને વિશિષ્ટ સ્થાન હતું તેવી જ રીતે સોમનું પણ મહત્વનું સ્થાન હશે.

સંદર્ભગ્રંથ :-

1. ત્રિપાઠી, ગયાચરણ.(૧૯૮૨).“વૈદિક દેવતા ઉદ્ભવ અને વિકાસ”. ભારતીય વિદ્યા પ્રકાશન, દિલ્લી.
2. આચાર્ય, વેદાંતતીર્થ.“ઋગ્વેદ(ભાગ-૪)”. મનોજ પબ્લિકેશન, દિલ્લી.
3. શર્મા, નારાયણ.(૧૯૪૬).“ઋગ્વેદ સંહિતા સાયણાચાર્ય ભાષ્યસંહિતા(ભાગ-૪)”વૈદિક સંશોધન મંડળ, મહારાષ્ટ્ર.